

den Plan, som han udtastede. Han betegnede Kallundborgs Havn som en Havn, der let fryser til, men det Modsatte er Tilfældet; den er en af vore mest isfrie Havne, og dermed bortfalder egentlig talt en af de væsentligste Marsager til at gennemføre en saadan Plan.

Winther: Der har i Mar ligesom i de foregaaende Mar været anstillet ikke saa Betragtninger over det forelagte Budgets Balance; men det er gaaet i Mar ligesom i de øvrige Mar, at der er fremkommet næsten ligesaa mange forskellige Resulater, som der har været Talere, der have anstillet Betragtninger derover. Det er ganske vist et Gode, at der er tilveiebragt en Balance, men det kommer dog efter min Mening meget an paa, ved hvilke Midler dette er sket. Det, som forekommer mig at ligge allernærmest, er at indføre saadanne Besparelser, som kunne gjøres uden at svekke Statslivets rolige Udvikling; men kaste vi et Blik paa det Budget, som her foreligger, ville vi se, at der er en enkelt Gren af Forvaltningen, som kræver særdeles store Midler, uden at man er istand til at bedømme, hvorvidt dette i og for sig er nødvendigt for Statsmasineriets Gang og for Landets Bevarelse. Jeg skal blot nævne, at jeg her sigter til Udgifterne til Forsvarsvæsenet. Der er i Mar som sædvanlig gjort Regning paa store Indtægter af de indirekte Skatter. Det er allerede udtalt af flere ærede Talere — og jeg kan ikke Andet end ganske at slutte mig til, hvad der i saa Henseende blev ytret af det ærede Medlem for Veile Ants 2den Valgkreds (Berg) — at der burde gives saadanne Tømpelser med Hensyn til disse Skatter, som kunde komme den mindre bemidlede Del af Befolkningen til Gode, imod at man da til Gjengjæld udstrev Skatter hos dem, som ere i Besiddelse af Formue, og fra hvem Bidrag til Staten kunde tages, uden i nogen væsentlig Grad at skade dem i deres Formuesforhold. Jeg nævner dette ganske kort, fordi flere ærede Talere allerede have udtalt sig desangaaende. — Jeg skal nu nævne nogle Punkter, som allerede igaar have været bragte under Omhandling, og navnlig var der en ikke liden Strid om Anvendelsen af Reserverfondens Midler, om man skulde anslaa Sernbaner for disse Midler, eller om man hellere skulde udskrive en yderligere Skat til disse Anlæg. Det forekommer mig, at det er mindre væsentligt, hvorfra de Midler tages, som anvendes til Diemed, der ere nødvendige for Statslivet. Mar skal dog ikke have Indtægterne liggende i en særlig Kasse, bestemte til særlige Udgifter, men det Hele skal betragtes som en samlet Pengemasse, der staar til Disposition til de nødvendige Diemeds Udvikling. Dernæst er der en Sag med Hensyn til Reserverfonden, som oftere har været under Omhandling i de repræsentative Forsamlinger, og som det forekommer mig det er paa Tiden at bringe til Afslutning, nemlig Spørgsmaalet om, hvilken

Størvelse Reserverfonden bør have for et Land som Danmark, henset til alle vore Forhold, samt Spørgsmaalet om, af hvilke Midler denne Reserverfond bør bestaa. Det forekommer mig, at den Reserverfond, vi nu have, er for stor, og det synes mig, at en stor Del — og det den største Del — af Midlerne ikke ere de heldigste til dermed at indbegaa særdeles vanskelige Tider. Jeg skal imidlertid ikke videre komme ind herpaa, men vil kun nævne dette i Modsetning til den Strid, der fandt Sted igaar, fordi jeg tror, at dette er et vigtigere Punkt ved Betragtningen af vor Reserverfond end det, som da blev fremdraget. Naar man i Øvrigt vil fastsætte Størvelsen af Reserverfonden, er der et Moment, som man ikke bør glemme, og det er, at man kan gjøre Behovsningen af Penge eller Obligationer i Reserverfonden ikke saa lidt mindre, naar man ser hen til det Middel til at tilveiebringe Penge — navnlig ved indenlandske Laan — som haves tilstede i Domainer, Skoveiendomme og tillige i Sernbaner, der, om end ikke strax, saa dog nok med Tiden ville udvikle sig saaledes, at ogsaa de ville blive et Aktiv, hvorpaa der kan reises Penge; det er et Middel, som vi ogsaa have set anvendt i andre Lande. — Jeg vil dernæst bemærke, at det i Særdeleshed for et nyvalgt Folkething vilde være i høi Grad ønskeligt, om der gaves nogle Lettelsesmidler til, at man kunde faae en Oversigt over vore finantzielle Forhold i forskellige Retninger, og jeg skal da først henstille til den høitærede Minister, om han ikke vil gjøre det Samme som hans Forgænger, nemlig levere os en Oversigt over Indtægter og Udgifter opstillede efter Brutto-systemet. Dette er Noget, som maaske kunde synes ligegyldigt, fordi Udgifterne og Indtægterne blive de samme, enten de ere opstillede paa den ene eller den anden Maade, men jeg vil dog bemærke, at det giver en klarere Ansuelse af, hvor dyr vor Statsstyrelse er, naar man ser disse Tal opstillede hver paa sin Side, uden de Fradrag, som finde Sted efter den Opstillingsmaade, der nu bruges i Budgettet. Jeg veed meget vel, at der ifjor blev gjort en lille Forandring i Budgettet, men det var ikke noget Gjenmeingribende og ikke Noget, som kan tilveiebringe en saadan Klarhed med Hensyn til Størvelsen af Udgifterne til vor Statsstyrelse som den, der tilveiebringes ved Hjælp af en ren Opstilling efter Brutto-systemet. — En af de Meddelelser, vi fik fra den høitærede Finantsministers Forgænger, vil jeg her vise Dem Resultatet af, og De Herrev vilde da se, at der skuler sig en ikke ringe Sum, som undgaar den mindre grundige Betragtning af Finantsloven; men det er ikke uden Vigtighed i et Land som vort, at den store Vælgemasse ogsaa ved en mindre grundig Underjøgelse af Finantsloven kan komme til at se, hvad vor Statsusholdning koster. Efter den Budgettering, som i Almindelighed har været brugt, var der paa Indtægtsiden for Finantsaaret 1871—72 opført 21,085,872 Rd. — jeg kaster